

всички поржчения; войникътъ Москона, временно въ щаба на кжрджалийския отрядъ, тъй способенъ да обслужи на време съ най-голѣма предвидливостъ; офицерътъ Аврамъ Соломоновъ подпоручикъ въ полка, който командувахъ въ 1916 г. офицеръ съ бележито хладнокръвие и храбростъ; войникътъ Фархи отъ щаба на Моравската областъ презъ 1917—1918 г., който изпълни и най-труднитѣ поржчения съ духъ на инициатива, изобретателностъ и безукорна честностъ; и толкова други съ които лично и непосредствено съмъ ималъ работа заслужаватъ не само моето уважение, но и моята адмирация.

Въ едно време, когато за евреитѣ въ нѣкои страни настѣпватъ най-тежки дни, добре е всички да си спомватъ, че и евреитѣ сж отъ майки родени, че и тѣ сж бащи на деца, че и тѣ сж човѣци както всички други и че, най-сетне, ако нашъ Иванъ е въ нѣщо виновенъ, не е съвѣстно да се преследватъ бежалостно всички Ивановци. Почти две хилядолѣтия отъ какъ евреитѣ живѣятъ пржснати безъ собствена държава, не единъ пжтъ преследвани и изтрѣбвани както малко народи въ свѣта, и ако тѣ и до днесъ сж се запазили и полагатъ усилия за да се сдобиятъ съ собственъ домъ-държава, човѣчеството е длъжно да имъ помогне да постигнатъ това.

Ние, цѣлиятъ нашъ народъ, който познава страданията за народно име и народна честь, ще се радваме най-искрено, ако благородното желание на евреитѣ днесъ, да иматъ собствена държава, стане действителностъ утре. Ние вѣрваме, че тая еврейска независима държава ще бжде образецъ на творчество, култура, вѣротърпимостъ и човѣщина.
